

A Pretrunas par piedošanu. Marka 2:1-12.

- ❖ Kad Jēzus atgriezās Pētera mājā Kapernaumā, daudzi cilvēki nāca klausīties Viņu (Mk.2:1-2). Četri draugi atnesa pie Jēzus, paralizēto draugu, lai to dziedinātu. Radās problēma. Viņi nevarēja Jēzum piekļūt. Tad viņi apņēmības pilni, uzkāpa uz jumta, atvēra jumta pārsegu, un slimo vīru nolaida lejā pie Jēzus. Jēzus pārtrauca runāt. Iestājās klusums un visi gaidīja, ko Jēzus tagad darīs (Mk.2:3-4)?
- ❖ "Mans bērns, tavi grēki tev piedoti!" (Mk.2:5). Paralizētais varēja sacīt: "Es vēlos tikai staigāt". Bet Jēzus to nedarīja. Viņš dziedināja viņa slimību saknē. Slimajam nebija svarīgi vai viņš staigās vai nestaigās, bet ilgojās pēc piedošanas, kas dotu mieru viņa dvēselei.
- ❖ Rakstu mācītāji uzskatīja, ka tā ir zaimošana (kas var grēkus piedot, ja ne Dievs?). Jēzus parādīja, ka Viņam ir vara piedot grēkus. Viņš paralizēto dziedināja (Mk.2:8-11)!
- ❖ Cilvēki slavēja Dievu par to, ka Viņš Jēzum deva spēku piedot grēkus (Mk.2:12; Mt.9:8). Paralizētais tika dziedināts! Rakstu mācītāji būtībā parādīja, ka viņi ir garīgi akli. Viņi nespēja saskatīt, ka Jēzus lasa viņu domas, paralizētajam grēciniekam piedeva un dziedināja.

B Strīds par gavēšanas jautājumu. Marka 2:13-22.

- ❖ Bet apstākļi kļuva vēl dramatiskāki. Viņš ne tikai ēda muitnieka namā, bet arī atradās starp šiem daudzajiem (Marka 2:15). Kritiķi nepalaida garām izdevību: "Vai tad Viņš ēd ar muitniekiem un grēciniekiem?" (Mk.2:16).
- ❖ Jēzus atspēkoja kritiku: "Jēzus, to dzirdējis, uz tiem saka: "Veseliem ārsta nevajag, bet neveseliem. Es neesmu nācis aicināt (atgriezties no grēkiem) taisnus, bet grēciniekus." (Mk.2:17). Jēzus viņiem lika viņiem pārbaudīt savu attieksmi. Viņiem bija jāmācās mīlēt (Mat.9:12.13).
- ❖ Farizeji atradās tālu no tā, lai mācītos mīlēt. Viņi mudināja Jāņa mācekļus pievienoties viņu kritikai: "Kāpēc Jāņa un farizeju mācekļi gavē, bet Tavi mācekļi negavē?" (Mk.2:18).
- ❖ Jēzus atbildēja līdzībās:
 - Līdzība par kāzām (Mk.2:19-20). Vai kāds var ātri apprecēties? Līgavainis ir Jēzus; viesi ir mācekļi. Kad Jēzus nomira un augšāmcēlās no mirušajiem, tad Viņa mācekļiem vajadzēja gavēt.
 - Līdzība par jauno un veco (Mk. 2:21-22). Jēzus dzīvajām mācībām nebija vietas mirušajās tradīciju mācībās; un otrādi.

C Strīds par sabatu. Marka 2:23-3:6.

- ❖ Mācekļi plūcot vārpas sabatā, lai ēstu, veica trīs sabata aizliegumus: pļaušanas darbs, kulšana un vētišana (Mk.2:23-24; Mt.12:1-2).
 - Jēzus atbilde: Vai neatceraties, ka Dāvids, izsalcis būdams, ēda no maizēm, no kurām drīkstēja ēst tikai priesteri (Mk.2:25-26)?
- ❖ Vēlāk Jēzus veica "darbu", kas nebija iekļauts starp 39 darbiem, bet kas arī tika uzskatīts par sabata pārkāpumu: dziedināšana (Mk.3:1-3).
 - Jēzus atbilde: "Vai ir brīv sabatā labu darīt vai ļaunu darīt, dvēseli glābt vai maitāt?" (Mk.3:4).
- ❖ Jēzus ir sabata Kungs! Viņš sabatu ir devis "cilvēka dēļ un ne cilvēks sabata dēļ." (Mk.2:27.28).
- ❖ Neaptverami, ka dedzīgie sabata piekritēji plānoja Jēzu nogalināt (Mk.3:6).

D Strīdīgi jautājumi par Jēzu:

- ❖ **Ar kādu spēku Viņš dara brīnumus? Marka 3:22-30.**
 - Marks sāka stāstīt par Jēzus ģimeni, bet tad pārtrauca, lai pastāstītu par strīdu ar farizejiem. Vēlāk viņš turpina jau iesāktu stāstu. Šo modeli Marks izmanto vairākkārt, lai savienotu divus līdzīgus stāstus, izceļot centrālo stāstu kā svarīgāko.
 - (1) Markus 3:20-21. Jēzus ģimene Viņu meklē.
 - (2) Markus 3:22-30. Farizeju apsūdzības.
 - (3) Markus 3:31-35. Jēzus ģimene Viņu meklē.
 - Rakstu mācītāju apsūdzība par to, kāds bija tas spēks, kas ļāva Jēzum izdzīt dēmonus (Mk.3:22).
 - Jēzus atkal izmanto līdzību, lai parādītu, cik absurdas ir apsūdzības pret Viņu (Mk.3:23-27). ("Kā var sātans sātanu izdzīt?" Jēzus ieiet stiprā (sātana) namā, sasien viņu, izlaupa un (atbrīvo no dēmoniskajiem spēkiem).
 - Jēzus arī brīdina, cik bīstami piedēvēt Svētā Gara darbu velnam (Mk.3:28-30).
- ❖ **Vai Jēzus ir bez prāta? Marka 3:20-21, 31-35.**
 - Kas lika Jēzus ģimenei domāt, ka Jēzus ir bez prāta (Mk.3:20-21)?
 - Pēc īsas pauzes Marks turpina stāstījumu, iepazīstinot ar radniekiem, kas meklēja Jēzu: Viņa māti un brāļiem (Mk.3:31).
 - Kāda nevērība pret savu ģimeni no Jēzus puses! (Mk.3:32-33)! Taču šķietamība var būt maldinoša. Viņa māte, brāļi un māsa kļūdījās. Palikt darbā, lai viņus šajā laikā aprūpētu, kaitētu Viņa misijai un viņiem pašiem.
 - Svarīgākas par miesīgām saitēm ir tās saites, kas saista Jēzu ar Viņa garīgo ģimeni: "Jo, kas Dieva prātu dara, tas ir Mans brālis un māsa, un māte." (Mk.3:35).